

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/10/2024
Identifikačné číslo spisu:	4121201357
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:4121201357.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a členiek senátu JUDr. Jany Bajánkovej a JUDr. Eriky Zajacovej v spore žalobcu CARS SERVICE s.r.o., Lužianky, Rastislavova 2, IČO: 44 108 672, zastúpený: advokátska kancelária Petruška & Partners s.r.o., Nitra, Kupecká 18, IČO: 47 254 882, proti žalovanému K. D., narodený XX. XX. XXXX, U., I. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Marián Dobiš, advokát, Nitra, Sládkovičova 3, o zaplatenie 2.009,80 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16Csp/31/2021, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 03. augusta 2023 sp. zn. 9CoCsp/25/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanému priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 01. februára 2023 č. k. 16Csp/31/2021-280 rozhodol tak, že:

Žaloba sa v časti o zaplatenie sumy 1809,80 eura zamietá (I. výrok). Žalovanému sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 80,1 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (II. výrok).

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že v konaní sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.009,80 eura spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.009,80 eura od 25. 07. 2019, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný si u žalobcu objednal opravu motorového vozidla ŠKODA SUPERB, EČV: U. XXXJM, rok výroby: 2011, na základe toho, že dňa 20. 04. 2019 mal žalovaný autonehodu, pri ktorej zrazil na diaľnici D1 zviera. Táto nehoda bola v poisťovni evidovaná ako poistná udalosť č. 9567185529 v poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa a. s. Následne dňa 24. 04. 2019 bola vykonaná obhliadka technikom spoločnosti Slovexperta, s. r. o. so sídlom M. R. Štefánika 32, Žilina, IČO: 35 404 811, pričom bola urobená kalkulácia nákladov na opravu rozpočtom a kalkulácia nákladov na opravu v nezmluvnom servise. Následne dňa 29. 04. 2019 žalovaný prišiel k žalobcovi, ktorý je zmluvný autoservis poisťovne, pričom si objednal opravu

predmetného motorového vozidla do úplného opravenia (podpísaný zákazkový list č. 1900974 žalovaným), pričom splnomocnil žalobcu aj na prípadné doobhliadky a kompletnú komunikáciu s poisťovňou. Žalobca vykonal kompletnú opravu vozidla a vystavil dňa 16. 05. 2019 žalobcovi faktúru č. 191001324 na sumu 3.809,80 eura s DPH. Na základe skutočnosti, že žalovaný mal s poisťovňou uzatvorenú poistnú zmluvu, kde pre jedno poistné obdobie v prípade stretu so zverou, bolo maximálne kryté plnenie vo výške 2.000 eur, pričom minimálna spoluúčasť žalovaného bola vo výške 200 eur prišlo k zaplateniu opravy zo strany poisťovne vo výške 1.800 eur, pričom žalovaný zostal žalobcovi dlžný sumu 2.009,80 eura.

1.2. Súd predmetnú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, čo ani nebolo v spore medzi stranami sporné, keďže žalobca takúto argumentáciu žalovaného nijakým spôsobom v priebehu konania ani nespochybnil. V predmetnom prípade nebolo sporné, že prišlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo, ktorú uzatvoril žalovaný ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo obchodnej činnosti, pričom žalobca naopak vystupoval ako podnikateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva aj z voľne dostupného obchodného registra (v predmete obchodnej činnosti má žalobca uvedenú aj diagnostiku a oprava motorových vozidiel). Vzhľadom na uvedené je potrebné daný prípad posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

1.3. Žalobca v priebehu konania namietal, že ho žalovaný neupozornil na výšku poistného krytia, čo bolo podľa jeho názoru v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd nepochybne poznamenáva, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie podľa § 2 písmeno u) zákona o ochrane spotrebiteľa úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. K uvedenému záveru súd prišiel aj z toho dôvodu, že je absolútne nelogické, aby žalobca namietal práve skutočnosti ohľadne neoznámenej výšky poistného plnenia, keď bol sám zo strany žalobcu splnomocnený na komunikáciu s poisťovňou. Inak povedané, ak by žalobca konal čestne a s odbornou starostlivosťou, v prvom rade by si od poisťovne zistil, aká je výška maximálneho poistného plnenia pre konkrétnu škodovú udalosť. Samotnú neznalosť a nižšiu úroveň odbornej spôsobilosti žalobcu potvrdzuje aj absencia jeho vedomosti ohľadne typu uzavretého poistenia žalovaného k predmetnému motorovému vozidlu, keďže poisťovňa mu oznámila v samotnom oznámení o poistnom plnení (č. 1. 20 spisu), že výška poistného plnenia pre jedno poistné obdobie z povinného zmluvného poistenia verejného prísľubu stretu so zverou je pre rok 2018 maximálne plnenie 2.000 eur. V žalobe však žalobca, ako aj v priebehu konania tvrdil, že išlo o havarijné poistenie, pričom typ poistenia je pre prejedávanú vec irelevantnou skutočnosťou.

1.4. Čo sa týka ceny diela v zmysle ustanovenia § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka táto môže byť totiž dojednaná viacerými spôsobmi a dokonca nie je vylúčené ani to, aby dohoda o výške ceny dojednaná nebola. Platí totiž ust. § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak nie je výška ceny dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, treba poskytnúť primeranú cenu. Dohoda o výške ceny nie je podstatnou náležitosťou zmluvy, a teda nerobí zmluvu neplatnou. Z výsledkov vykonaného dokazovania, aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo preukázané, že by strany uzavreli dohodu o určení konkrétnej ceny za dielo v rozsahu v akom bolo dielo žalobcom v skutočnosti zrealizované.

1.5. Na základe vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že žalobca porušil ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, a to konkrétne ustanovenie § 10 ods. 1 písm. d), keď nedostatočne informoval spotrebiteľa o výške ceny realizovanej opravy. Súd zotrváva na svojom právnom názore, že povinnosťou žalobcu bolo teda vyžiadať si (okrem iného) informácie ohľadne výšky maximálneho poistného plnenia pre konkrétnu škodovú udalosť, avšak nie je zjavné, prečo si túto svoju povinnosť nesplnil ani po vykonanej doobhliadke, čím v podstate konal na vlastnú päsť bez toho, aby vedel, aký je finančný strop maximálneho poistného plnenia zo strany poisťovne a pre prípad jeho prekročenia celkom určite musel informovať žalovaného, ktorý ako spotrebiteľ mohol buď súhlasiť s vykonaním opravy nad rámec maximálneho poistného plnenia alebo auto dať opraviť inému aj neautorizovanému servisu. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalobcu, že sa nemal ako dozvedieť o výške maximálneho poistného plnenia pre konkrétnu škodovú udalosť - stret so zverou, keďže bol explicitne na také konanie splnomocnený.

1.6. Pokiaľ predmetom námietok bola aj skutočnosť, že oprava bola vykonaná na základe doobhliadky a schválenia opravy zo strany poisťovne, takáto argumentácia je právne irelevantná, pretože žalobca bol v zmluvnom vzťahu so žalovaným, nie s poisťovňou. Ak by to tak nebolo, poisťovňa by mohla determinovať akúkoľvek výšku opravy osobného vozidla, a to podľa vlastného uváženia. Keďže zmluva o dielo vznikla medzi zmluvnými stranami, tieto si súčasne určujú aj vzájomné práva a povinnosti, pričom tieto nemôže určovať tretia strana, ktorá nie je účastníkom zmluvného vzťahu.

1.7. Súd sa stotožňuje so správnym právnym názorom právneho zástupcu žalovaného, ktorý podmienku obsiahnutú v zákazkovom liste a síce „Komplet vyriešenie aj v rozsahu prípadných doobhliadok áno/nie“ považoval za veľmi vágnu, pretože žalovanému ako spotrebiteľovi neboli dostatočne vysvetlené dôsledky jeho rozhodnutia, a to aj z toho dôvodu, že žalovaný ako sa sám vyjadril na pojednávaní, očakával, že ak sa bude niečo zásadné riešiť, bude ho žalobca kontaktovať. Žalobca mal informovať žalovaného o rozsahu opráv, ktoré bolo potrebné realizovať na základe doobhliadky (nielen o samotnej skutočnosti, že bola vykonaná doobhliadka) a následne mu dať možnosť, či od zmluvy o dielo odstúpi, alebo možnosť, aby zotrval na oprave svojho vozidla za nových podmienok (v zmysle zvýšenej ceny realizácie opravy, ktorá mu predtým známa nebola). Takúto podmienku je možné považovať za absolútne neplatnú, pretože zo strany dodávateľa neboli spotrebiteľovi dané záruky, že bude mať možnosť odstúpiť od zmluvy, v dôsledku čoho žalobca ako dodávateľ od spotrebiteľa požadoval plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesledovali záujmy spotrebiteľa (§ 53 ods. 4 písm. t) OZ).

1.8. Za zásadnú považoval súd skutočnosť, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zákazkovom liste (č. 1. 14 spisu) predstavuje súčasne aj neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. j) Občianskeho zákonníka, ktorá je neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade, pokiaľ mal žalovaný ako spotrebiteľ vedomosť o predpokladaných nákladoch za opravu vozidla (i keď sa strany nedohodli na cene diela), potom bolo povinnosťou žalobcu oznámiť žalovanému, aké konkrétne poškodenia boli zistené doobhliadkou a aká bude výsledná cena opravy vozidla. Pokiaľ tak neurobil, žalobca ako dodávateľ bol jednostranne oprávnený stanoviť, aká bude cena diela v čase jeho vykonania (splnenia), bez toho, aby mal spotrebiteľ právo rozhodnúť sa, či bude mať možnosť od zmluvy odstúpiť alebo zotrvať v zmluvnom vzťahu. Pokiaľ takúto možnosť žalobca žalovanému neposkytol, nevzniklo mu právo požadovať plnenie, o ktoré by žalovaný neprejavil záujem, ak by bol adekvátnym spôsobom informovaný. Žalovaný tak obdržal plnenie, ktoré si ako spotrebiteľ vôbec neobjednal, a to v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, pričom takto nevyžiadané plnenie nie je spotrebiteľ v zmysle uvedeného ustanovenia vrátiť.

1.9. Zo všetkých vyššie uvádzaných dôvodov súd žalobu zamietol v celom rozsahu, pretože nie je dôvodná. Nad rámec uvedeného, podľa názoru súdu síce aplikácia § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je vylúčená, pretože toto ustanovenie nie je v rozpore s § 10a ods. 1 písm. d) Zákona o ochrane spotrebiteľa. Aj odvolací súd konštatoval, že v prípade, že zhotoviteľom diela je fyzická osoba, nepodnikateľ, riadi sa ich vzťah ustanovením § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade, že zhotoviteľom diela je podnikateľ, sú dôležité tiež ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ako aj ďalšie právne predpisy. Odvolací súd teda vo svojom právne záväznom názore ani neprezentoval, že by ustanovenia § 631 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka nemohli byť použité popri ustanoveniach zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Okrem toho, odvolací súd vo svojom rozhodnutí len vyslovil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za predčasné, a to práve z dôvodu absencie aplikácie príslušných ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z uvedeného možno prezumovať, že aplikácia zákonných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa je možná popri ustanovení § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a v prípade, ak je zmluvnou stranou spotrebiteľ, je súd povinný takéto ustanovenia aj aplikovať.

1.10. Podstatná v danom prípade bola absencia splnenia informačných povinností žalovaného ako dodávateľa a opomenutie počínania dodávateľa konať s odbornou starostlivosťou, ktoré konanie viedlo k tomu, že spotrebiteľovi chýbali dostatočné informácie, ktoré následne mohli ovplyvniť jeho rozhodnutie, či zotrvať vo zmluvnom vzťahu alebo nie, respektíve chýbalo aj poučenie o práve na odstúpenie od zmluvy pre prípad, ak by bol spotrebiteľ riadne informovaný o výške skutočnej ceny za opravu jeho vozidla, k čomu však nedošlo. Žalovaný nemal vedomosť o výške celkových nákladov na opravu jeho vozidla po vykonaní doobhliadky (čo vyplynulo z dokazovania) nad rámec jemu známej kalkulácie, pretože k určeniu ceny prišlo až po vykonaní diela, čo súd považoval za neprijateľnú zmluvnú

podmienku, ktorá je absolútne neplatná. Ak by bol spotrebiteľ riadne informovaný, a boli by dodržané jeho práva, až potom by mohlo prísť k aplikácii § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. k určení cene primeranej.

1.11. Keďže súd rozhodol rozhodnutím, ktorým sa konanie končí bol povinný rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania) súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP s poukazom na § 396 ods. 3 CSP. Žalobcovi bola zo sumy 2.009,80 eura (právoplatne) celkovo priznaná suma 200 eur, čo predstavuje jeho úspech v konaní v materiálnom vyjadrení 9,95 % a žalovaný bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 1.809,80 eura, čo predstavuje jeho úspech žalovaného 90,05 %, pričom potom celkový úspech žalovaného, ktorý bol v spore úspešnejší predstavoval 80,1 % (90,05 % - 9,95 %), ktorý nárok mu priznal proti žalobcovi. V konaní súd nevzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, pretože tieto strany konania ani netvrdili, rovnako tak žiadne také okolnosti nevyplývajú z obsahu spisu, alebo okolností prejednávaneho prípadu.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 03. augusta 2023 sp. zn. 9CoCsp/25/2023 rozhodol tak, že:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje (výrok I.). Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2.1. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.009,80 eura spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.009,80 eura od 25. 07. 2019, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný si u žalobcu objednal opravu motorového vozidla ŠKODA SUPERB, EČV: U. XXXJM, rok výroby: 2011, na základe toho, že dňa 20. 04. 2019 mal žalovaný autonehodu, pri ktorej zrazil na diaľnici D1 zvieru. Táto nehoda bola v poisťovni evidovaná ako poistná udalosť č. 9567185529 v poisťovni KOOPERATIVA poisťovňa a. s. Následne dňa 24. 04. 2019 bola vykonaná obhliadka technikom spoločnosti Slovexperta, s. r. o. so sídlom M. R. Štefánika 32, Žilina, IČO: 35 404 811, pričom bola urobená kalkulácia nákladov na opravu rozpočtom a kalkulácia nákladov na opravu v nezmluvnom servise. Následne dňa 29. 04. 2019 žalovaný prišiel k žalobcovi, ktorý je zmluvný autoservis poisťovne, pričom si objednal opravu predmetného motorového vozidla do úplného opravenia (podpísaný zákazkový list č. 1900974 žalovaným), pričom splnomocnil žalobcu aj na prípadné doobhliadky a kompletnú komunikáciu s poisťovňou. Žalobca vykonal kompletnú opravu vozidla a vystavil dňa 16. 05. 2019 žalobcovi faktúru č. 191001324 na sumu 3.809,80 eura s DPH. Na základe skutočnosti, že žalovaný mal s poisťovňou uzatvorenú poistnú zmluvu, kde pre jedno poistné obdobie v prípade stretu so zverou, bolo maximálne kryté plnenie vo výške 2.000 eur, pričom minimálna spoluúčasť žalovaného bola vo výške 200 eur prišlo k zaplateniu opravy zo strany poisťovne vo výške 1.800 eur, pričom žalovaný zostal žalobcovi dlžný sumu 2.009,80 eura. Rozsudkom zo dňa 13. októbra 2021 č. k. 16Csp/31/2021 súd prvej inštancie žalobe v časti zaplatenia sumy 200 eur s príslušenstvom vyhovel a v tejto časti zostal rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný. Zamietajúci výrok bol napadnutý odvolaním žalobcu, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 15. novembra 2022 č. k. 9CoCsp/12/2022-199 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie v tejto časti opätovne rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorý je opätovne predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

2.2. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci a jeho záver o zamietnutí žaloby je správny, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

2.3. V konaní nebolo sporné, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o dielo, teda strany sa dohodli na oprave vozidla Škoda Superb 3T EČ: U. XXXJM, a to komplet vyriešenie, aj v rozsahu prípadných doobhliadok v súvislosti s poistnou udalosťou KOOP 9567185520, teda oprava vozidla sa mala týkať poškodenia na motorovom vozidle, vzniknutého v súvislosti s poistnou udalosťou. To, že by oprava vozidla žalobcom prekročila takýto rozsah opráv, žiadna zo strán netvrdila. Obom stranám bolo zrejmé, že ide o odplacnú zmluvu. Pred uzavretím tejto zmluvy medzi stranami došlo zo strany Kooperativa poisťovňa, a. s. k obhliadke tohto motorového vozidla, pretože škoda na ňom mala byť hrazená z poistnej zmluvy a k spísaniu zápisu o poškodení motorového vozidla dňa 24. 04. 2019. Z

kalkulácie poisťovne však vyplýva, že ak by škoda na motorovom vozidle bola opravovaná rozpočtom, výška nákladov na opravu rozpočtom by bola 1.287,98 eura a ak by škoda na motorovom vozidle bola opravovaná v nezmluvnom servise, náklady na opravu by boli 1.335,34 eura. Z kalkulácie nákladov na opravu tiež vyplýva, že pri využití odporúčaných zmluvných servisov sa náklady na opravu prepočítajú podľa platnej zmluvy medzi opravovňou a poisťovňou. To, že by k tomu došlo, vykonaným dokazovaním nebolo preukázané. Žalobca bol zmluvným servisom poisťovne Kooperativa poisťovňa, a. s., teda na situáciu, kedy by bola škoda opravovaná sa ani jedna z týchto kalkulácií nevzťahuje. Následne bol dňa 29. 04. 2019 žalobcom vyhotovený zákazkový list č. 1900974, ktorý žiadnu cenu opravy, ani jej odhad neobsahuje. Neodkazuje ani na niektorú z kalkulácií vyhotovených poisťovňou, iba na poistnú udalosť PU - KOOP 9567185529. Zo žiadneho z predložených dokladov nie je preukázané, že by cena za opravu bola medzi stranami dohodnutá alebo, že by bol dohodnutý spôsob určenia tejto ceny. Dňa 30. 04. 2019, v čase, kedy sa už motorové vozidlo nachádzalo u žalobcu, došlo k doobhliadke tohto motorového vozidla, za prítomnosti pracovníka žalobcu, pričom rozsah opravy bol stanovený vo väčšom rozsahu ako v čase obhliadky dňa 24. 04. 2019. Tejto doobhliadky sa žalovaný nezúčastnil, pretože na základe splnomocnenia zo dňa 29. 04. 2019 sa jej zúčastnil pracovník žalobcu, pretože žalobca bol žalovaným splnomocnený na komunikáciu s poisťovňou. O výsledkoch doobhliadky, teda o zväčšení rozsahu prác na motorovom vozidle žalovaný nebol žalobcom upovedomený a žalobca žalovanému z tohto dôvodu ani neoznámil, aká je predpokladaná cena prác na jeho motorovom vozidle.

2.4. Vychádzajúc zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a záver súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby správny. Pre posúdenie veci podľa názoru odvolacieho súdu nie je rozhodujúce, či si žalobca zistil výšku poistného krytia poisťovne žalovaného. Avšak z toho, že si ju nezisťoval, aj keď si ju zistiť mohol, keďže mal plnú moc od žalovaného na komunikáciu s poisťovňou alebo tak mohol urobiť dotazom na žalovaného, sa však javí, že sa zrejme domnieval, že poistné krytie bude postačovať na úhradu nákladov na opravu motorového vozidla žalovaného. Preto sa stanovením ceny opravy v čase uzavretia zmluvy o dielo ani nezaoberal, pričom aj táto okolnosť je pre posúdenie veci rozhodujúca. Plná moc žalovaného pre žalobcu pritom nebola formulovaná tak, že mala slúžiť len za účelom doobhliadok. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by si žalovaný objednal opravu do výšky poistného krytia a toto netvrdil ani súd. Súd prvej inštancie uvádzal len to, že žalobca si nezisťoval výšku poistného krytia, nehovoril o opravovaní do výšky poistného krytia a toto uvádzal len v súvislosti s prekročením ceny opravy nad rámec maximálneho poistného plnenia v súvislosti s povinnosťou žalobcu oznámiť vopred cenu diela žalovanému. Aj keď z formulácie „komplet vyriešenie, aj v rozsahu prípadných doobhliadok“ je zrejmé, že sa tým rozumie oprava motorového vozidla po poistnej udalosti, neznamená to, že žalobca nemal po doobhliadke, keď bolo zrejmé, že rozsah opravy bude vyšší, o tomto žalovaného informovať, pretože to malo vplyv na stanovenie ceny opravy, o ktorej mal byť žalovaný podľa § 10a ods. 1 písm. d) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa informovaný. Nie je rozhodujúce, či je zmluvná podmienka v zákazkovom liste neprijateľná zmluvná podmienka, ale to, či žalobca žalovaného vopred informoval a oznámil mu cenu diela a následne po doobhliadke ho informoval o zvýšenej cene diela. To, že by mala byť zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným neplatná, žiadna zo strán v priebehu konania netvrdila a nebolo to ani preukázané. V čase spisania zákazkového listu vedeli obe strany len o kalkulácii nákladov na opravu rozpočtom v sume 1.287,98 eura a o kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvnom servise v sume 1.335,34 eura a aj keď sa tieto kalkulácie na danú situáciu nevzťahovali, pretože žalobca bol zmluvným servisom, boli to sumy, o ktorých si obe strany v tom čase mohli myslieť, že taká bude výška škody. Žalobcom fakturovaná suma 3.809,80 eura (cena diela) pritom podstatným spôsobom prevyšovala tieto sumy. Práve žalobca ako zmluvný servis už v tom čase musel vedieť, že tieto kalkulácie nie sú správne, pretože je zmluvným servisom, teda dôjde k navýšeniu výšky škody, a to už v čase spisania zákazkového listu, teda pred doobhliadkou. Mal preto žalovanému poskytnúť kalkuláciu prepočítanú na opravu v zmluvnom servise a následne ho upozorniť po doobhliadke na zvýšený rozsah opráv a nový výpočet škody. Žalobca takýmto spôsobom nepostupoval. Výsledkom konania nie je neprimerané poskytnutie ochrany spotrebiteľovi, ale nedôsledné si plnenie povinností žalobcom vo vzťahu k spotrebiteľovi podľa § 10a ods. 1 písm. d) zák. č. 250/2007 Z. z., čo má potom za následok, že podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka žalovaný nie je povinný takéto plnenie vrátiť. Aplikácia ustanovenia § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka a určenie primeranej ceny, ak cena nebola dohodnutá, možno bez súvislosti s inými predpismi aplikovať len vtedy, ak by žalovaný nebol spotrebiteľ. V danej

veci je potrebné zohľadniť aj § 10a ods. 1 písm. d) zák. č. 250/2007 Z. z. a § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. Pre posúdenie veci nie je, vzhľadom na to, že žalovaný je spotrebiteľ, len to, či je cena primeraná, ale či o nej žalovaný bol žalobcom pri uzatváraní zmluvy o dielo informovaný a či bol následne informovaný aj o navýšení ceny po doobhliadke a stanovení väčšieho rozsahu opravy. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

2.5. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ust. § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. K dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) CSP uviedol, že skutočnosťou, že krajský súd bez bližšieho vysvetlenia neaplikoval v danej veci ustanovenie § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka, len so strohým skonštatovaním, že uvedené „bez súvislostí“ nie je možné aplikovať pri spotrebiteľovi je jednak arbitrárnym nepreskúmateľným rozhodnutím - keďže nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel odvolací súd k takémuto záveru. Je potrebné podotknúť, že aplikácia tohto ustanovenia a odpoveď na otázku, či sa toto ustanovenie môže použiť pri spotrebiteľovi je v predmetnej veci podstatná, keďže bola súčasťou argumentácie žalobcu po tom, ako odvolací súd prvý krát zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil mu vec naspäť na konanie, pričom žalobca predložil iné rozhodnutie odvolacieho súdu (Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14CoCsp/3/2021), ktorý aplikáciu predmetného ustanovenia pripustil, pričom súd prvej inštancie uviedol, že táto aplikácia ustanovenia § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka je možná.

3.1. Vzhľadom na to, že krajský súd neuviedol argumentáciu, prečo nie je možná aplikácia ustanovenia § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľovi, resp. uviedol, že aplikácia nie je možná „bez súvislostí s inými predpismi“, pričom neuviedol na aké súvislosti a s akými inými predpismi poukazuje, je sťažaná právna argumentácia v tomto dovolaní, keďže nie je vôbec z rozhodnutia zrejmé, prečo odvolací súd dospel k takémuto právnomu názoru. Ustanovenie, na ktoré poukázal Krajský súd Nitra - § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka nie je možné v predmetnom spore aplikovať. Na základe uvedeného je zrejmé, že predmetné ustanovenie sa vzťahuje na úplne iné právne vzťahy. Vzťahuje sa na situáciu, keď si spotrebiteľ neobjednal žiadne plnenie a nie na situáciu, keď je spor o rozsah plnenia, ktoré si objednal. Uvedená argumentácia je podstatná pre žalobcu z dôvodu, či vôbec môže od žalovaného žiadať vrátenie bezdôvodného obohatenia a tak isto z hľadiska plynutia premlčacej doby bezdôvodného obohatenia. Žalobca má za to, že ak súd ustáli, že zmluva o dielo bola platná - aj všetky jej ustanovenia, premlčacia doba bezdôvodného obohatenia začína plynúť, keď žalovaný prijal plnenie, pričom ak by súd ustálil, že nejaká zmluvná podmienka je neprijateľná (ako to ustálil súd prvej inštancie) premlčacia doba by začala plynúť až dňom právoplatnosti takéhoto rozhodnutia.

3.2. K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľ uviedol, že v tomto prípade, má žalobca za to, že skutočnosť, či je možná aplikácia ustanovenia § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka nebola dovolacím súdom zatiaľ riešená. Dôkazom je aj rozdielna rozhodovacia činnosť krajských súdov, keď v predmetnej veci bol Krajský súd Nitra názoru, že „bez súvislostí s inými predpismi“ aplikácia tohto ustanovenia nie je možná. Naproti tomu, Krajský súd Banská Bystrica, v rozhodnutí, ktoré bolo doložené do spisu sp. zn. 14CoCsp/3/2021, v ktorom uviedol, že aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy aj pri spotrebiteľovi. S týmto názorom sa stotožnil aj Okresný súd Nitra, ako súd prvej inštancie - v konaní sp. zn. 16Csp/31/2021. Máme za to, že zo znenia Občianskeho zákonníka nijakým spôsobom nevyplýva, že ustanovenie § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka je pri spotrebiteľovi vylúčené. Tak isto treba podotknúť, že ustanovenia o ochrane spotrebiteľa sú priamo zakomponované v Občianskom zákonníku, t. j. nejedná sa o právny predpis *lex specialis*. Tak isto treba podotknúť, že v prípade, ak by ustanovenie § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka bolo nepoužiteľné vo vzťahoch so spotrebiteľom, prišlo by k situácii, že by vlastne toto ustanovenie napriek tomu, že je súčasťou zákona, bolo nepoužiteľné, keďže v zásade vždy Zmluvu o dielo uzatvára na jednej strane podnikateľský subjekt pri výkone svojej činnosti a na druhej strane fyzická osoba, ktorá je automaticky v pozícii spotrebiteľa.

V prípade, ak je uzavretá Zmluva o dielo medzi dvoma právnickými osobami - podnikateľmi, na túto situáciu je Zmluva o dielo upravená špeciálne v Obchodnom zákonníku (zákon č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník - § 536 a nasl.). Ak by prišlo k ustáleniu právneho názoru, že aplikácia ustanovenia § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je možná pri spotrebiteľovi, vzhľadom na vyššie uvedené, nie je zrejmé, pri akých vzťahoch by dané ustanovenie bolo použiteľné.

3.3. Na základe vyššie uvedeného žiadali, aby dovolací súd rozhodol tak, že:

Rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 03. 08. 2023 sp. zn. 9CoCsp/25/2023 sa v zmysle § 449 ods. 1 CSP zrušuje a v zmysle § 450 sa vracia odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Žalobcovia sa priznáva náhrada trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol, aby dovolací súd podľa § 448 CSP dovolanie žalobcu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolateľ namieta existenciu vady zmätočnosti konania podľa § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov [porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03]. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. V súvislosti s námietkou dovolateľa o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd uvádza, že podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia

ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplyvajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

11. Je potrebné zdôrazniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

12. V súdnej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, keď mal za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Dovolací súd je toho názoru, že odvolací súd zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k prijatému rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie nemožno považovať za zjavne neodôvodnený. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia má náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke, odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, IV. ÚS 324/2011) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania (strán sporu) vrátane ich dôvodov a námietok. V súdnej veci sú z rozhodnutia odvolacieho súdu zrejmé úvahy, ktoré ho viedli k potvrdeniu záveru súdu prvej inštancie zamietnutie žaloby v časti o zaplatenie 1.809,80 euro istiny, tým zo strany žalobcu ako dodávateľa bola absencia splnenia informačných povinností voči žalovanému konať s odbornou starostlivosťou, ktoré konanie viedlo k tomu, že spotrebiteľovi chýbali dostatočné informácie, ktoré následne mohli ovplyvniť jeho rozhodnutie, či zotrvať v zmluvnom vzťahu alebo nie. Odvolací súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a s odvolacími námietkami dovolateľa. Náležite vysvetlil, že v čase spisovania zákazkového listu vedeli obe strany, len o kalkulácii nákladov na opravu rozpočtom v sume 1.287,98 eur a o kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvnom servise v sume 1.335,34 eura, boli to sumy, o ktorých si obe strany v tom čase mohli myslieť, že taká bude výška škody. Žalobcom fakturovaná suma 3.809,80 eura (cena diela), pritom podstatným spôsobom prevyšovala tieto sumy. Práve žalobca ako zmluvný servis už v tom čase musel vedieť, že tieto kalkulácie nie sú správne, pretože je zmluvným servisom, teda dôjde k navýšeniu výšky škody, a to už v čase spisovania

zákazkového listu, teda pred doobhliadkou. Mal preto žalovanému poskytnúť kalkuláciu prepočítanú na opravu v zmluvnom servise a následne ho upozorniť po doobhliadke na zvýšený rozsah opráv a nový výpočet škody. Žalobca takýmto spôsobom nepostupoval. Výsledkom konania nie je neprimerané poskytnutie ochrany spotrebiteľovi, ale nedôsledné si plnenie povinností žalobcom vo vzťahu k spotrebiteľovi podľa § 10a ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z., čo má za následok, že podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka žalovaný nie je povinný takéto plnenie vrátiť. Aplikácia ust. § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka a určenie primeranej ceny, ak cena nebola dohodnutá, možno bez súvislosti s inými predpismi aplikovať len vtedy, ak by žalovaný nebol spotrebiteľ. V danej veci je potrebné zohľadniť aj § 10a ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. a § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. Pre posúdenie veci nie je, vzhľadom na to, že žalovaný je spotrebiteľ len to, či je cena primeraná, ale či o nej žalovaný bol žalobcom pri uzatváraní zmluvy o dielo informovaný a či bol následne informovaný aj o navýšení ceny po doobhliadke a stanovení väčšieho rozsahu opravy.

13. Dovolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné dodať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, pretože je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Prieskum skutkových zistení zo strany dovolacieho súdu spočíva iba v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak tieto vady v súdnej veci nezistil.

14. Keďže konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté dovolateľom namietanou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f) CSP, dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania aj z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu - nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

15. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania aj z § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Nastolil právnu otázku „Je možná aplikácia § 634 ods. 1 OZ, ak je predmetom zmluvy o dielo nevyžiadané plnenie (§ 53 ods. 8 OZ)“. Predmetnú dovoláciu otázku podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) sformuloval dovolací súd.

16. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

17. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

18. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 431 až § 435 CSP.

19. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou

odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

20. Pri skúmaní procesnej prípustnosti dovolania a náležitého vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 CSP dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľom nastolená právna otázka uvedené kritérium nespĺňa a jej formulácia opomína základné závery rozhodujúce pre právne úvahy odvolacieho (i prvoinštančného) súdu. Pre záver o tom, že ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej a pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor sporovej strany, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca. Právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 CSP.

21. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP je relevantná právna otázka, ktorú odvolací súd riešil, na jej riešení založil svoje rozhodnutie a dovolací súd sa zároveň ešte touto právnou otázkou vo svojej rozhodovacej praxi nezaoberal.

22. Dovolateľ položil v dovolaní právnu otázku, od vyriešenia ktorej podľa jeho názoru záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci a ktorú mal odvolací súd vyriešiť nesprávne. Tvrdil, že predmetná právna otázka ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená. Dovolateľ síce jasným a zrozumiteľným spôsobom uviedol v dovolaní konkrétnu právnu otázku, avšak dovolací súd zastáva názor, že predmetnú právnu otázku odvolací súd riešil nad rámec svojho právneho posúdenia v predmetnej veci, táto nemala vplyv na meritórne rozhodnutie. Riešenie predmetnej právnej otázky by malo iba akademický charakter a vo vzťahu k predmetnej veci ju nemožno považovať za rozhodujúcu, keďže na jej riešení nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolací súd (zhodne so súdom prvej inštancie) posudzovali nesplnenie povinnosti žalobcom vo vzťahu k spotrebiteľovi podľa § 10a ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z., teda upozorniť žalovaného (spotrebiteľa) po doobhliadke na zvýšený rozsah opráv a nový výpočet škody, čo malo za následok, že podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka žalovaný ako spotrebiteľ nie je povinný takéto plnenie vrátiť. Uzavrel, že pre posúdenie predmetnej veci je rozhodujúce, či žalovaný bol žalobcom pri uzatváraní zmluvy o dielo informovaný o cene diela a či bol následne informovaný aj o navýšení ceny po doobhliadke a stanovení väčšieho rozsahu opravy. Tieto skutočnosti boli pre rozhodnutie sporu kľúčové. Je nevyhnutné pripomenúť, že cieľom konania pred dovolacím súdom je poskytnúť dotknutej strane reálnu ochranu jej práva. Dovolateľom nastolená právna otázka mala v danom prípade iba právnu teoretickú povahu a jej zodpovedanie dovolacím súdom by neviedlo k zrušeniu alebo k zmene dovolaním napadnutého rozhodnutia. Bolo by preto nadbytočné poskytnúť odpoveď na dovolateľom nastolenú právnu otázku, ktorú ešte dovolací súd vo svojej rozhodovacej praxi neriešil.

22.1. Nad rámec uvedeného dovolací súd uvádza, že ustanovenia o zmluve o dielo sa vždy pri spotrebiteľovi použijú (§ 631 a nasl. Občianskeho zákonníka), avšak ust. § 634 ods. 1 OZ iba vtedy, ak nebola cena diela dojednaná zmluvou. V predmetnej veci, ale nejde o takýto prípad, lebo zo skutkových zistení súdov nižších inštancií je zrejmé, že cena bola dohodnutá zmluvou.

22.2. Dovolací súd preto uzatvára, že predložená argumentácia nepredstavuje vymedzenie podstatnej právnej otázky tak, ako to predpokladá ust. § 421 ods. 1 písm. b) v spojení s § 432 ods. 2 CSP. Uplatnený dovolací dôvod tak nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

23. Dovolací súd uzatvára, že dovolanie v časti namietajúcej vadu zmätočnosti konania podľa § 420 písm. f) CSP je prípustné, ale nie je dôvodné a v časti namietajúcej nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP nie je prípustné. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie zamietol (§ 448 CSP).

24. Žalovaný bol v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.